

[Lone Dybkjær.]

ville have kunnet tilslutte sig dem til sidst eller ej.

Gert Petersen (SF):

For nu ikke at glemme det, så må jeg med det samme sige, at vi agter at stemme for samtlige ændringsforslag minus nr. 15 stillet af kommunisterne. Hvad angår det kommunistiske ændringsforslag, så synes vi i princippet, at det er rigtigt; vi har fuld sympati for det, men vi har i udvalget arbejdet for, at der kunne skabes et flertal så tæt ved det kommunistiske ændringsforslag som overhovedet muligt. Vi mener, at det er lykkedes, og derfor støtter vi flertallets ændringsforslag og agter at undlade at stemme, når det kommunistiske ændringsforslag kommer til afstemning.

I øvrigt er det jo lidt ejendommeligt at skulle indstille en lov til vedtagelse — for det gør vi — hvis ikrafttrædelse vi agter at stemme imod, når det bliver aktuelt. Men baggrunden har noget at gøre med at gå med både seler og livrem, nemlig den enkle, at hvis det ikke lykkes os at hindre lovens gennemførelse, så har vi arbejdet på at sikre, at den til enhver tid siddende minister, elskelskaberne og teknokratiet i det hele taget ikke får totalt frie hænder til at gøre, hvad de vil. Baggrunden er også, at vi har villet sikre, selv om lovens ikrafttrædelse vedtages mod vores stemmer og det bagefter lykkes ved en eventuel folkeafstemning at skræmme et flertal til at støtte loven, at der så åbnes mulighed for en ny folkeafstemning og dermed for en omprøvelse af loven, hvis et stort mindretal her i folketinget måtte ønske det om 4-5 år.

Begge disse formål har vi opnået gennem de ændringsforslag, udvalgsflertallet har stillet, og prisen for, at vi kunne få udvalgsflertallet til at acceptere disse ændringsforslag, var helt klart, at der måtte være en, som man siger, bred tilslutning ved den endelige behandling, det vil sige en tilslutning bl. a. omfattende SF.

Hvis altså ulykken skulle ske og loven skulle blive sat i kraft her til efteråret, så er situationen i hvert fald anderledes, end regeringen, og hvad jeg vil tillade mig at kalde de to store atompartier, oprindeligt havde tænkt sig.

Det bliver ikke ministeren, men folketin-

get, der skal tage beslutning om deponeringssted for radioaktivt affald. Amdsråd og kommunalbestyrelser skal høres af ministeren, inden han foreslår folketinget noget om placering. Der skal holdes offentlig høring herom, inden folketinget tager stilling. Ministeren vil ikke kunne fravige gældende planlovsbestemmelser i forbindelse med placeringen, uden at folketinget forinden er blevet oplyst herom og kan tage stilling hertil, når placeringsbeslutningen skal tages.

Det er endvidere blevet sikret, at hvis denne lov sættes i kraft, så skal den ikke køre videre på ubestemt tid, så længe et flertal i folketinget måtte ønske det. Efter 4-5 år skal den tages op til revision gennem en ny lov, og hvis flertallet da beslutter sig til at videreføre loven og fortsætte a-kraftudbygningen, så kan det grundlovsfastsætte mindretal tvinge loven ud til en ny folkeafstemning. En sådan mulighed ville et mindretal ikke have haft, medmindre denne revisionsbestemmelse var kommet ind i lovforslaget i sidste øjeblik.

Endelig foreslås det, at der som noget nyt skal oprettes sikkerhedsråd ved eventuelle atomkraftværker. Sikkerhedsrådet skal bestå af repræsentanter for de ansatte, ledelsen og arbejdstilsynet, de lokale myndigheder og repræsentanter for den lokale befolkning, valgt ved direkte valg. Dog skal de fleste af medlemmerne i rådet repræsentere arbejdere og funktionærer. Dette råd skal overvåge de generelle sikkerhedsregler og skal have ret til at foreslå, til at anbefale standsnings af værket drift.

Det er i hvert fald klart, at hverken det statslige eller det halvprivate eller det private bureaukrati har fået det brede spillerum, som de vel kunne have ønsket sig, og som jeg også mener der lå i lovforslaget, da det blev fremsat, såfremt denne lov skulle blive sat i kraft. Og det er som bekendt regeringens hensigt, at det skal ske i september måned. Vi mener, at det under alle omstændigheder er hastværk at køre loven igennem på denne måde, og når vi kommer til spørgsmålet om ikrafttrædelse af denne lov, når man til efteråret søger hjemmel til at sætte den lov, vi nu drøfter og vedtager, i kraft, så agter vi at stemme imod. Skulle ikrafttrædelsesloven blive vedtaget, vil vi gøre vores yderste for, at afgørelsen indannes for befolkningen i form af en folkeaf-